

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Pravna stvar:

Tužitelji: **1. POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o.**, OIB: 40878211008, Mletačka ulica 14, 52100 Pula, zastupano po punomoćnici Mariji Božić Krajnović, odvjetnici u Puli

2. YACHT MANAGEMENT SERVICE d.o.o. Pula, Cesta prekomorskih brigada 12, OIB: 96252508778, zastupano po punomoćniku Šehu Erolu, odvjetniku u Puli

u ime i za račun stečajnog dužnika **CHECKER YACHTING d.o.o. u stečaju**, OIB: 13360044716, Pula, Mletačka 14

Tuženik: **CHECKER LINE d.o.o.**, OIB: 42569233466, Split, Zrinjsko-Frankopanska 62, zastupano po punomoćniku Tomiju Miladinoviću, odvjetniku u Puli

Radi: utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika CHECKER LINE d.o.o. prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 u iznosu od 620.000,00 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda

VPS: 620.000,00 EUR

T U Ž B A

putem e-komunikacije, punomoć za zastupanje, prilozi

- Obavještava se naslovni sud da je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari tužitelj temeljem punomoći u prilogu opunomoćio odvjetnicu Mariju Božić Krajnović stoga se moli sud da sva pismena dostavlja na adresu punomoćnice, odnosno putem sigurno elektroničkog pretinca punomoćnice.
- Obavještava se naslovni sud da je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari 2. tužitelj temeljem punomoći u prilogu opunomoćio odvjetnika Šehu Erola stoga se moli sud da sva pismena dostavlja na adresu punomoćnika, odnosno putem sigurno elektroničkog pretinca punomoćnika.

I. Ovosudnim rješenjem posl. br. St-189/2025-68 od 14. travnja 2026., tužitelji su upućeni - u ime i za račun stečajnog dužnika CHECKER YACHTING d.o.o. u stečaju, OIB: 13360044716, Pula, Mletačka 14 - pokrenuti spor radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika CHECKER LINE d.o.o. prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 u iznosu od 620.000,00 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, sve sukladno čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje u tekstu: SZ).

Tužitelji, stoga, unutar zakonskog roka od 8 dana od pravomoćnosti rješenja St-189/2025-68 od 14. travnja 2026., sukladno čl. 267. st. 1. SZ, podnose predmetnu tužbu.

Dokaz: - rješenje Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-189/2025-68

II. Tužitelji uvodno navode kako je pred naslovnim sudom u tijeku stečajni postupak nad dužnikom CHECKER YACHTING d.o.o. koji se vodi pod posl. br. St-189/2025.

Tuženik je u stečajnom postupku podnio prijavu tražbine u iznosu od 620.000,00 eura navodeći kao pravnu osnovu tražbine sudske postupke koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vode pod posl. br. P-516/2024 i P-644/2024 te navodi da posjeduje ovršne isprave, i to dvije bjanko zadužnice OV-12686/2024 i OV-12687/2024, obje od 14. lipnja 2024., solemizirane kod javne bilježnice Nansi Kopic iz Pule, na ukupni iznos od 300.000,00 EUR.

Imenovana stečajna upraviteljica je na prvom ispitnom ročištu od 14. listopada 2025. osporila predmetnu tražbinu (kao i tražbinu tuženika u iznosu od 2.050.000,00 eura) kao tražbinu nižeg isplatnog reda u smislu čl. 139. st. 1. t. 5. SZ u vezi s čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93 i dr.; dalje u tekstu: ZTD). Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu br. St-189/2025-47 od 29. listopada 2025. predmetna je tražbina odbijena.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem Pž-4788/2025-2 od 22. prosinca 2025., rješavajući po žalbi tuženika, ukinuo prvostupanjsko rješenje uz uputu da se moraju utvrditi bitne činjenice u kontradiktornom postupku.

S obzirom na navedeno drugostupanjsko rješenje, na posebnom ispitnom ročištu od 10. travnja 2026. stečajna je upraviteljica formalno priznala spornu tražbinu, no tužitelji su je u cijelosti osporili. Rješenjem St-189/2025-68 od 14. travnja 2026. sud je, primjenom čl. 266. st. 4. SZ, uputio osporavatelje na parnicu.

Dokaz: - kao pod I.
- uvid u ovosudni spis posl. br. St-189/2025
- uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-4788/2025-2 od 22. prosinca 2025.

- uvid u prijavu tražbine tuženika
- službenim putem pribava i uvid u spis P-516/2024 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu
- službenim putem pribava i uvid u spis P-644/2024 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu
- po potrebi drugi dokazni predlozi

III. Nadalje, činjenično tužitelji pojašnjavaju kako je stečajni dužnik osnovan osnovan 11. prosinca 2023. Tuženik je u trenutku sklapanja spornog ugovora jedini član i osnivač društva stečajnog dužnika.

Tražbina tuženika temelji se na Ugovoru o financijskom zajmu od 1. veljače 2024. (dalje: Ugovor o zajmu), kojim je tuženik navodno dao stečajnom dužniku zajam u iznosu od 714.800,00 EUR, od čega se predmetnom prijavom potražuje iznos od 620.000,00 EUR.

Međutim, samo 28 dana prije sklapanja Ugovora o zajmu, dana 4. siječnja 2024., između istih stranaka i od iste osobe (Denis Korelić) potpisan je Ugovor o ulaganju OV-12704/2024, u kojemu tuženik u svojstvu osnivača i jedinog člana stečajnog dužnika izričito prenosi sredstva stečajnom dužniku *"bez naknade, na neodređeno vrijeme, bez obveze vraćanja"* — i to u iznosu od 700.000,00 EUR.

Ugovor o ulaganju (solemniziran) i Ugovor o financijskom zajmu (neovjeren), sklopljeni u razmaku od svega 28 dana, međusobno su potpuno kontradiktorni: u prvom tuženik izričito izjavljuje da novac daje bez naknade i da ga neće tražiti natrag, a u drugom isti novac kvalificira kao zajam koji se mora vratiti s kamatom. Navedena proturječnost nepobitno upućuje na prividnu narav zajma.

Razlika između iznosa iz Ugovora o ulaganju (700.000,00 EUR) i Ugovora o zajmu (714.800,00 EUR) iznosi svega 14.800,00 EUR, što je zanemariva razlika od 1,06% koja ukazuje na istovjetni gospodarski supstrat i potvrđuje da se radi o jednoj te istoj transakciji preruženoj u različite pravne forme.

Posebnu se valja uzeti u obzir prilikom ocjene prividnosti Ugovora o zajmu okolnost da je Ugovor o ulaganju od 4. siječnja 2024. solemniziran pred javnim bilježnikom, dok je Ugovor o zajmu od 1. veljače 2024. sklopljen kao neovjeren privatni akt. Solemnizacija podrazumijeva da je javni bilježnik strankama pročitao i protumačio sadržaj isprave te ih upozorio na pravne posljedice, što znači da tuženik nije mogao biti u zabludi o tome što je i pod kojim uvjetima prenio sredstva Ugovorom o ulaganju. Kasniji neovjeren ugovor kojim se isti gospodarski supstrat prekvalificira iz besplatnog kapitalnog uloga u kamatni zajam stoga nije izraz novonastale suglasnosti volja, već upravo onaj svjesni nesklad između volje i očitovanja koji sudska praksa prepoznaje kao simulaciju (VSRH, Rev-12/2020-3 od 14. travnja 2021.; Županijski sud u Splitu, Gž-898/2019-2 od 22. travnja 2020.). Prema čl. 285. st. 1. ZOO, takav prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, on je pravno nepostojeći pravni posao jer između stranaka nije postignuta stvarna suglasnost volja za nastanak zajmovnog odnosa (VSRH, Rev-12/2020-3).

Prikriveni ugovor koji stranke stvarno jesu htjele, dakle Ugovor o ulaganju, ne zadovoljava pak pretpostavke valjanosti zajma te stoga ni on ne može biti osnova za tražbinu koju tuženik prijavljuje u stečajnom postupku (čl. 285. st. 2. ZOO).

Podredno, sam Ugovor o zajmu od 1. veljače 2024. u svom tekstu izričito navodi da je zajam dan *"radi pokretanja gospodarske aktivnosti kao osnivač Društva,"* što nedvosmisleno potvrđuje kapitalnu, a ne zajmovnu prirodu transakcije, što posljedično odgovara primjeni čl. 408. ZTD-a.

Stečajni dužnik je u trenutku navodnog zajma (1. veljače 2024.) bilo osnovano svega 51 dan ranije i nije imalo nikakvih sredstava niti imovine, te nije imalo nikakvih prihoda ni poslovnih aktivnosti. U takvim okolnostima, jedina racionalna kapitalizacija bila je osnivačkim ulogom, a ne zajmom koji se u takvom trenutku ne bi ni mogao otplatiti.

Pored navedenog, sve relevantne isprave između tuženika i stečajnog dužnika u razdoblju od 4. siječnja do 14. lipnja 2024. potpisao je isključivo Denis Korelić kao zakonski zastupnik obje ugovorne strane, čime se za navedene pravne poslove otvara pitanje mogućnosti sukoba interesa zastupnika, osobito imajući u vidu način i okolnosti sklapanja pravnog posla iz kojeg proizlazi tražbina koja je predmetom ovog spora.

Dokaz:

- kao pod I. i II.
- izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika
- izvadak iz sudskog registra za tuženika
- uvid u Ugovor o zajmu od 1. veljače 2024.
- uvid u Ugovor o ulaganju od 4. siječnja 2024. , solemniziran pod posl. br. OV-12704/2024 kod javnog bilježnika Nansi Kopic
- uvid u bjanko zadužnice OV-12686/2024 i OV-12687/2024 od 14. lipnja 2024.
- saslušanje zz tužitelja, Lucijane Lozančić
- saslušanje svjedoka Denisa Korelića
- saslušanje svjedoka Željke Krajtner, u svojstvu stečajne upraviteljice
- knjigovodstveno – financijsko vještačenje
- po potrebi drugi dokazni predlozi

IV. Kao sredstvo osiguranja povrata ugovorenog zajma utvrđuju se bjanko zadužnice koje se zajmoprimac obvezuje treba izdati najkasnije do dana 30.06.2024., dakle s vremenskim odmakom od same isplate zajma, što je krajnje neuobičajena praksa u kontekstu zajmova trećim osobama prema uobičajenim tržišnim uvjetima.

Prijavljene ovršne isprave, i to bjanko zadužnice OV-12686/2024 i OV-12687/2024 od 14. lipnja 2024. izdane su tako više od četiri (4) mjeseca nakon sklapanja navodnog Ugovora o zajmu od 1. veljače 2024.

Između predmetnih bjanko zadužnica i navodnog zajma nema nikakve dokumentirane uzročno-posljedične ili vremenske veze, a ne poklapaju se ni iznosi (izdane su na iznos od ukupno 300.000,00 eura dok tražbina iznosi 620.000,00 eura, dakle više od dvostrukog iznosa koji je osiguran bjanko zadužnicama), što dodatno potvrđuje njihovu nepovezanost s predmetnim zajmom.

Uzredno rečeno, predmetne bjanko zadužnice izdane su istoga dana, 14. lipnja 2024., kada i bjanko zadužnice koje su kao ovršne isprave priložene uz prijavu druge tražbine tuženika u istom stečajnom postupku, u iznosu od 2.050.000,00 EUR, iako je i ta navodna tražbina prema tvrdnjama tuženika nastala mjesecima ranije. Ni u odnosu na navedenu tražbinu nije moguće utvrditi uzročno-posljedičnu vezu između tražbine i instrumenata osiguranja, vremenski slijed nastanka obveze i izdavanja zadužnica niti postoji podudarnost između iznosa tražbine i iznosa zadužnica koje ju navodno osiguravaju. Naime, zadužnice izdane na iznos od 750.000,00 EUR priložene su kao osiguranje tražbine u iznosu od 2.050.000,00 EUR.

Dodatno, iz samog slijeda ovjere zadužnica proizlazi njihovo sukcesivno i međusobno isprepleteno izdavanje pa se tako OV-12682/24 do OV-12685/24 odnose na tražbinu od 2.050.000,00

EUR, OV-12686/24 i OV-12687/24 na tražbinu od 620.000,00 EUR, dok se zadužnica OV-12690/24 ponovno odnosi na tražbinu od 2.050.000,00 EUR.

Upravo je i naslovni sud ispravno u rješenju St-189/2025-47 konstatirao da „(...) *ne postoji nikakva poveznica*“ između bjanko zadužnica i navodnog zajma. Isti zaključak posljedično se primjenjuje se i na bjanko zadužnice OV-12686 i 12687/2024.

Opisane okolnosti ukazuju da predmetne zadužnice nisu izdavane kao instrument osiguranja jasno određenih i individualiziranih obveza, već naknadno i bez jasne povezanosti s konkretnim pravnim poslovima. Takvo postupanje odstupa od uobičajene trgovačke i financijske prakse, osobito u odnosima između povezanih društava, gdje se upravo zbog mogućeg sukoba interesa očekuje viši stupanj transparentnosti i dokumentiranosti pravnih poslova.

Dokaz:

- kao pod I., II. i III.
- uvid u prijavu tražbine tuženika u iznosu od 2.050.000,00 eura
- uvid u ovosudno rješenje posl. br. St-189/2025-47
- po potrebi drugi dokazni prijedlozi

V. Konačno, društvo stečajnog dužnika osnovano je 11. prosinca 2023., s temeljnim kapitalom od svega 2.650,00 eura. U trenutku sklapanja Ugovora o financijskom zajmu od 1. veljače 2024. (51 dan nakon osnivanja), saldo na računu stečajnog dužnika bio je manji od 7.000,00 EUR, što jasno proizlazi iz izvoda kod Privredne banke Zagreb od 2. veljače 2024. Nija imalo nikakvih prihoda niti obavljalo gospodarsku aktivnost.

U konkretnom slučaju su stoga nedvojbeno ispunjeni svi zakonski preduvjeti za primjenu čl. 408. ZTD. Tuženik je bio jedini član stečajnog dužnika u trenutku navodnog zajma. Stečajni dužnik je u trenutku zajma bio u osnivačkoj fazi, bez imovine, prihoda ni kapitala, dakle u "krizi" u smislu navedenog članka. Uredni bi gospodarstvenik u takvoj situaciji pribavio vlastiti kapital, a ne zajam. Sam tuženik u Ugovoru o ulaganju izričito navodi da sredstva prenosi "bez obveze vraćanja", čime potvrđuje da je ekonomska bit radnje ulog u kapital, a ne zajam.

Pojam "krize" u smislu čl. 408. st. 1. ZTD podrazumijeva stanje u kojem društvo ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji odnosno pokretanju djelatnosti (Visoki trgovački sud RH, Pž-2169/2022-2 od 20. svibnja 2022.; Pž-4478/2024-2 od 10. prosinca 2024.). Ključna okolnosti pri ocjeni navedene pretpostavke jest je li društvo u trenutku davanja zajma moglo pribaviti sredstva pod uobičajenim tržišnim uvjetima, odnosno od neovisne financijske institucije (Visoki trgovački sud RH, Pž-6528/2019-5 od 16. srpnja 2020.; Pž-3125/2014-5 od 4. veljače 2015.).

U konkretnom slučaju činjenice su jasne i nesporne - stečajni dužnik je u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu (1. veljače 2024.) bio osnovan svega 51 dan ranije, s upisanim temeljnim kapitalom od 2.650,00 EUR, saldonom na računu manjim od 7.000,00 EUR, bez ijednog poslovnog prihoda, bez ikakve imovine i bez ikakvog poslovnog rezultata, što se nedvojbeno potvrđuje bankovnim izvatom kod Privredne banke Zagreb od 2. veljače 2024. Nijedna komercijalna banka niti druga neovisna financijska institucija u takvim uvjetima ne bi takvom subjektu odobrila kredit od više od 700.000,00 EUR jer za to ne postoje nikakvi poslovni ni kreditni parametri koji bi takvu odluku opravdavali s aspekta urednog poslovanja. Štoviše, Visoki trgovački sud je u predmetu Pž-82/2023-4 od 6. srpnja 2023. potvrdio da je za utvrđenje krize dovoljan i znatno blaži pokazatelj, i to sama nemogućnost vraćanja zajma, dok u predmetnoj pravnoj stvari pored navedenog postoji i potpuna odsutnost ikakve poslovne aktivnosti, prihoda i imovine od samog trenutka osnivanja. Stoga je bez svake sumnje jedino

sukladno ponašanje urednog gospodarstvenika u takvoj situaciji bilo pribavljanje vlastitog kapitala, a ne zajma, što je tuženik uostalom faktično i učinio Ugovorom o ulaganju od 4. siječnja 2024., gdje je sam izričito naveo da sredstva prenosi *"bez naknade i bez obveze vraćanja."*

Tražbina temeljena na takvom zajmu koji nadomješta vlastiti kapital svrstava se u niži isplatni red prema čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona, kojim se određuje da se kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju *"tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine."*

Dokaz: - kao pod I., II., III. i IV.
- uvid u bankovni izvadak stečajnog dužnika od 2. veljače 2024.

VI. Slijedom svega navedenog, Ugovor o zajmu od 1. veljače 2024. predstavlja prividni pravni posao koji prikriva stvarni odnos kapitalnog ulaganja koji je tuženik sam definirao u Ugovoru o ulaganju OV-12704/2024.

Sukladno čl. 285. st. 1. ZOO: *"Prividni ugovor nema učinka među ugovarateljima."* Dakle, navodni Ugovor o zajmu od 1. veljače 2024. ne proizvodi pravne učinke na koje se tuženik poziva, pa prijavljeno potraživanje nema valjane pravne osnove.

Podredno, ukoliko bi sud ipak utvrdio da prikriveni ugovor zadovoljava pretpostavke za valjanost, na takav bi se pravni posao, s obzirom na okolnosti, imao primjeniti čl. 408. ZTD pa bi se takva tražbina sukladno čl. 139. SZ posljedično svrstala u niži isplatni red.

VII. Tužitelji, cijeneći sve navedeno, predlažu da sud po provođenju dokaznog postupka donese sljedeću:

PRESUDU

I. Utvrđuje se da je osporavanje tražbine tuženika CHECKER LINE d.o.o., OIB: 42569233466, prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 pred Trgovačkim sudom u Pazinu, u iznosu od 620.000,00 EUR (slovima: šeststo dvadeset tisuća eura), osnovano jer navedena tražbina od 620.000,00 eura ne postoji.

II. Nalaže se tuženiku CHECKER LINE d.o.o. da tužiteljima POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o., OIB: 40878211008 i YACHTMANAGEMENT SERVICE d.o.o., OIB: 96252508778, naknadi parnične troškove ovoga postupka u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana pravomoćnosti presude do dana isplate.

Podredno – ukoliko sud utvrdi da prethodni tužbeni zahtjev nije osnovan, tužitelj predlaže sudu po provođenju dokaznog postupka donijeti sljedeću

PRESUDU

I. Utvrđuje se da tražbina tuženika CHECKER LINE d.o.o. prijavljena u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 pred Trgovačkim sudom u Pazinu, u iznosu od 620.000,00 EUR (slovima: šeststo dvadeset tisuća eura), u onom dijelu u kojemu eventualno postoji, nije tražbina drugog višeg isplatnog reda, već predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda u smislu čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona u vezi s čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima, te se ista svrstava u niži isplatni red u stečajnom postupku St-189/2025.

II. Nalaže se tuženiku CHECKER LINE d.o.o. da tužiteljima POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o., OIB: 40878211008 i YACHTMANAGEMENT SERVICE d.o.o., OIB: 96252508778, naknadi parnične troškove ovoga postupka u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana pravomoćnosti presude do dana isplate.

U Puli, 7. svibnja 2026.

1. tužitelj po punomoćnici:

2. tužitelj popunomoćniku:

Troškovnik:

- sastav tužbe: - 9.325,40 EUR + PDV
- sudske pristojbe - po odluci suda